

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.63. Concilium Bituricense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Sæcul. XIII.
A. C. 1276.
tulantibus, Mallem, inquiebat, vobiscum colloqui Cardinalis sanus, quam Papa moribundus. Vix Ecclesiæ clavum tenebat, cum sanctionis de conclavi a Gregorio X, factæ executionem inhibuit, aliter de illo se decreturum asserens. Sed relicta Roma Viterbii agentem mors prævenit 18 Augusti, postquam unius mensis ac novem dierum spatio Ecclesiæ præfuerat nondum Episcopus, immo ne Sacerdos quidem consecratus. Viterbii in templo Fratrum Minorum terræ mandatus est; ubi sepulchrum ejus etiamnum cernitur. Sacrum solium per octo ac viginti dies vacuum fuit.

§. LXIII.

Concilium Bituricense.

Interea Simon Briensis Cardinalis Presbyter tit. S. Cæciliæ Bituricis concilium habuit. Papa Gregorius X eum in Francia Legatum suum creaverat, & amplissima instruxerat potestate, ac juribus, inter alia utendi censuris contra omnis generis personas, etiam Templarios, cæterosque Equites Religiosos, Cistercienses, Cluniacenses, Præmonstratenses, Fratres Prædicatores, Minoresque insuper habitis ipsorum privilegiis. Hic ergo Legatus rogatione quorundam regionis Præfu-

to. II. conc.
p. 1028.

Præfulum Bituricis concilium celebravit; Sæcul. XIII.
 in quo sexdecim præscriptorum capitula edidit 13 Septembris an. 1276 sacra
 fede vacante, ut credebat Gallia, quæ novum Papam hoc ipso die electum scire
 haud poterat. Hæ præscriptiones tendunt præcipue ad tuendam jurisdictionis
 & immunitatis ecclesiasticæ amplitudinem, quam Clerus tum possidebat, & homines profani constringere conabantur.
 Notatu digniores vide!

Graves motæ sunt querimoniarum, quod in Francia electionum libertas turbaretur
 ita, ut multitudo populi per improbos concitata facta in electores impetu electionem quibusdam in locis impediret,
 & in aliis ipsos eam differre cogeret; sicut nuper admodum Lugduni, Carnuti-
 que ac Burdigalæ accidisset, ubi violentia usque eo progressa esset, ut sacræ sup-
 plectilis Præfectus nobile cathedralis Ecclesiæ membrum necaretur. Pronun-
 ciantur censuræ severissimæ contra reos talium violentiarum. At Principis au-
 thoritas remedium efficacius futura fuisse videtur. Archiepiscopus Lugdunensis
 tunc erat Ademarus Ruscinonensis monachus Cluniacensis, qui an. 1275 Papæ
 Gregorii jussu successerat Petro Tarantasio Romano purpura, & Ostiensi infula
 tum

cap. I. p. 1018

Gall. Chr.
to. I. p. 325.

p. 216.

Uu 5

tum

Sæcul. XIII. tum ornato. Archiepiscopus Burdigalensis erat Simon Roccavardensis, qui e
A. C. 1276. Lemovicensi Canonico Decanus Bituricensis in Lemovicensem Episcopum an. 1272 electus fuerat una cum alio quodam: & controversia necdum dirempta erat, cum Simon mense Septembri an. 1275 euectus est in metropolitanum solum Burdigalense ab anno 1269 vacans, quo Petrus Roncevallensis decesserat.

Creati a Legato Judices potestate sibi tradita pluribus modis abutebantur. Juebant generatim in jus vocari eos, quos tabellarius nominaret, & pro absolutione a censuris multas exigebant.

c. 2. 3. Concilium Bituricense utrumque abusum prohibet, ac ea, quæ hic subjungo. Judices ordinarii seu Præsules non nimis facile audiant monachorum querelas de ipsorum Abbatibus præsertim in materia correctionis. Laici non impediunt, vel turbent jurisdictionem Præsulum; nec ad extorquendam absolutionem a censuris vim aut minas adhibeant. Judices profani Clericos nec coram se comparere, nec in præsentia privilegium Cleri proferentes litigare cogant: justæne an iniquæ sint censuræ aut quæcunque alia causa spiritualis, cognitionem non capiant:

piant: denique non rejiciant testamenta Sæcul. XIII.
 coram Consulibus vel Judicibus profanis A. C. 1276.
 non condita. Nempe Clerus ea recipien-
 di, & in executionem inquirendi jus pos-
 sidebat.

c. 9.

Portoria non extendantur ad bona, c. 10.
 quæ Clerici terra vel aqua vehi curant,
 dummodo id non faciant negotiationis
 causa. Non proclamantur edicta eccle- c. 11.
 siasticæ libertati contraria. Nemo mu- c. 12.
 tilet, faucietve, aut male habeat profu-
 gos in templa cæteraque præsidii loca,
 vel per vim eos inde abstrahat. Nemo c. 13.
 denique impediatur, minuaturve jurisdic-
 tionem Ecclesiæ in rebus, quarum cogniti-
 onem ista ex veteri consuetudine tranquil-
 le possidet. Nullus Religiosus aut secu- c. 15.
 laris exemptus abutatur suis privilegiis,
 proscriptos ad officia divina vel Sacra-
 menta, aut sepulturam ecclesiasticam ad-
 mittendo. Fori sacri apparitores vel ta- c. 16.
 bellarios nemo verberet, vel capiat, aut
 in carcerem detrudat. His cunctis inhi-
 bitionibus adduntur censuræ gravissimæ;
 proscripcio latæ sententiæ, interdictum,
 jactura prædiorum ab Ecclesiæ clientela
 pendentium, fontium poena etiam in fi-
 liis, quos a beneficiis excludit. Archie-
 piscopus Bituricensis, cujus ætate hoc
 concilium habebatur, erat Guido Solli-
 acensis

Sæcul. XIII.
A. C. 1276.

Gall. Chr.
to. I. p. 178.
Patr. Bitur.
c. 73.

censis filius Henrici, qui Galliae Regi a poculis fuerat. Prædicatorum Ordinem ingressus, cum ibi multos per annos exempli optimi vitam duxisset, Prior cenobii Parisiensis evasit: e quo evocatum Papa Innocentius V metropolitanæ Ecclesiæ Bituricensi præfecit 18 Maji hoc anno 1276, postquam sedes tribus annis ac totidem mensibus vacaverat mortuo Joanne Solliacensi Guidonis fratre. Papa eundem professus Ordinem illius viri merita noscebat.

FINIS TOMI XXI.

INDEX